

Quan les taules s'omplen de llum

Dll, 3/05/2021 per Maria Rosa Ocaña

[Nadiezhdá](#)

Enguany, en el calendari Julià, la Pasqua s'escau el 2 de maig. Aquest any 2021, s'ha hagut d'esperar a la segona lluna plena de l'inici de l'equinocci de primavera, per proclamar la Resurrecció de Crist.

Abans però, per arribar en aquest punt àlgid hi ha hagut tot una preparació, una ascési personal i comunitària alhora, una veritable Marató. Els 40 dies que precedeixen a la Pasqua, la Tradició ens aporta un tresor espiritual que s'endinsa en la profunditat existencial de l'ésser humà, i que, sobretot, va adreçada a l'ànima humana que, a través de les moltes reflexions i pregàries, d'aquells pares i mares de l'església, monjos, ascetes, himnògrafs que ens han precedit, es propicia la pujada dels esglaons que condueixen a una veritable transformació, per adquirir un grau de millorament com a persona, mitjançant la gràcia del do que l'Esperit Sant esmerça.

En el transcurs d'aquesta Marató, complementàriament al seu sentit més profund, tres dies abans de la Pasqua, dins de les cases, les famílies, mentre es celebra en el temple el Dijous i Divendres Sant, estan molt afanyoses preparant els aliments que es portaran a beneir la Nit de Pasqua. Aquests aliments seran els primers que es menjaran després de la proclamació de l'Evangelí, quan diu: "Crist ha ressuscitat".

D'això, ja existeix una llarga tradició popular. Volem ara destacar dos pans molt tradicionals: **el Cozonac**, típic de Romania, Bulgària, Macedònia del Nord i Albània, i **el Kulich** que és típic dels països de l'Est, i molt especialment de Rússia. Aquest últim és un pa de forma cilíndrica i alta, sempre cobert en la seva part superior d'una capa glacejada de sucre blanc. Aquesta part superior significa la cúpula d'una església i que, juntament amb els ous que també es preparen especialment per aquesta ocasió, seran tots ells un dels aliments més emblemàtics d'aquesta Nit Radiant.

Tots aquests aspectes, l'espiritual i el més popular, es troben dins del Temple i els aliments llueixen en les taules preparades, amb tot d'espelmes enceses. L'església s'omple d'aclamacions. El sacerdot amb l'encens recorre tota la nau del temple encensant als fidels i proclamant amb veu alta i forta: Crist ha ressuscitat! Cristo ha resucitado! Cristo Berbiztua! Hristos anesti! Hristos Bockpece! Hristos a enviat! I el poble respon: En veritat ha ressuscitat! En totes les llengües de les diverses procedències.

Després, a les cases, al voltant de la taula, les famílies menjaran aquests aliments que han estat beneïts, es trencaran els ous, xocant-los entre ells i, en el seus llavis i en els seus cors es seguirà proclamant: Crist ha ressuscitat!. En veritat ha ressuscitat!

Sí, la cursa ha arribat a la seva fi, la Vida es manifesta i el Misteri de la mort ha estat superat pel Crist ressuscitat! Aquí no hi entra la lògica humana, com quan Sant Pau es va trobar en l'Areòpag davant dels filòsofs. Aquí es dona pas al món de la fe, el món de la Revelació. La Pasqua dels jueus es el pas de la esclavitud a la llibertat; la Pasqua dels cristians el pas de la Mort a la Vida. I les taules s'omplen de la Llum del Ressuscitat.

Tant de bo, els cristians d'avui en dia sapiguem, com els apòstols, transmetre el gran missatge de Pasqua: allà on hi ha sofriment i esclavitud que brilli la Llum del Déu vivent!